

Dr n. med. Jarosław Pniewski
Oddział Neurologii,
Szpital Kolejowy w Pruszkowie

Neurologia po Dyplomie
2010; 5 (4): 26

Krwotok śródmózgowy pozostaje chorobą, w której możliwości lecznicze są bardzo ograniczone. O ile w przypadku udaru niedokrwienego udowodniono skuteczność kliniczną leczenia fibrynolitycznego, tak w przypadku krwawień śródmózgowych żadnej ze stosowanych terapii nie można uznać za w pełni skuteczną. Naturalnie ogólne zasady leczenia pacjenta z udarem są aktualne także dla chorych z krwawieniem. Stosowanie tych zasad istotnie poprawiło rokowanie w tej grupie chorych. Nie potwierdzono jednak dotychczas skuteczności swoistych metod – czy to leczenia chirurgicznego, czy też podawania leków poprawiających krzepliwość. Jedynie u chorych z krwawieniem śródmózgowym wskutek stosowania doustnych leków przeciwkrzepliwych należy podać środki odwracające ich działanie.

Prezentowany poniżej artykuł omawia szczegółowo zarówno mechanizmy prowadzące do powiększania się krwiaka w ostrym okresie krwawienia śródmózgowego, jak i potencjalne metody zapobiegania lub leczenia tego poważnego powikłania. Mimo że w pracy nie znajdziemy algorytmów zalecających konkretne postępowanie, to myślę, że po jego lekturze łatwiej nam będzie podjąć indywidualne decyzje.